



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 37. Instrumentum appellationis contra citationem Pontificis a Pisanis
Cardinalibus subscriptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

§. XXXVII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1511.

Instrumentum appellationis contra citationem Pontificis a Pisanis Cardinalibus subscriptum.

Postquam Cardinales cuncta, quæ Papa adversus Pisanæ Synodi convocationem decrevisset, nulla declarassent, duos Viros nominant in actis Concilii recen-

Goldast. de Monarchia I. 2.

Q 4

cen-

conventum malignantium perstringunt, colligere vellem, sufficiat cum Natali Alexandro in sua Histor. Eccles. Sæcul. XV. Dissert. XI. Articulo IV. asserere, Pisanum hunc Conventum nec Generalis nec legitimi Concilii nomen & auctoritatem obtinere posse I. ex tumultuaria convocatione ejus abs necessitate, invito Papa non nisi a pauciori Cardinalium Pontifici infensorum numero facta. II. Ex eo quod Julius negligentiae & contumaciae in convocanda Synodo, quam ob temporum tumultus non poterat, argui non potuerit Concilii celebrationem differendo. III. Quia Ecclesiam universalem non representabat, utpote ex solis duobus Archiepiscopis & quatuordecim Episcopis unius duntaxat Nationis constans. IV. Ecclesiae necessitati, si quæ fuit, Papa sufficienter providit per Lateranense Concilium generale, ac legitima auctoritate indictum. Ipsimet Cardinales hujus Conciliabuli auctores hunc conventum solemniter detestati sunt velut spurium Concilium

Sæcul. XVI. censitos, scilicet Joannem Baptistam de
A.C. 1511. Theodoricis seu Theodorum Doctorem,
 & Franciscum de Ferio, quibus datum
 est negotium, ut Cardinalium nomine
 con-

cilium, i sique Lateranensi Concilio adhaerunt.
 VI. Denique omnes Principes Christiani, Regna
 Catholica, & Ecclesiarum particulares, atque ipsi-
 met Reges, qui huic conventui adhaerunt, il-
 lum quasi conciliabulum ejurarunt. Nam Maxi-
 milianus Imperator revocabat quodcumque man-
 datum a se qualitercumque concessum Pisano concili-
 abulo, & omnia abta & agenda per illud Con-
 ciliabulum irrita & nulla declarabat. Ferdinan-
 dus Arragoniae & Siciliae Rex & Joanna Castel-
 lae Regina praeeperunt, ne Pisanum Conciliabu-
 lum longius procederet, sed tanquam per injuriam,
 perperam & inique congregatum dissolveretur,
 & perniciosissimum schisma tolleretur. Ipse Lu-
 dovicus XII. Galliarum Rex conventum hunc
 non nisi praetensum Concilium appellabat, eidem-
 que adhaerentes pro Schismaticis haberi voluit,
 ac demum, quo loco ipsemet Rex hunc caetum
 habuerit, Anglerius Epist. 465. 477. 484. satis
 aperte indicat, scribens: *Cum Cabanilla Ferdi-*
nandi Regis in Francia Orator apud Ludovicum
Galliarum Regem conquereretur, quod conciliabu-
lariis faveret adversum Romanum Pontificem,
Regem subridendo respondisse, larvam esse, ac
jocosam declamationem, figmentumque inane il-
lorum consilia, occasionemque sumptam ab eis, ut
 Papam

cificerent instrumentum, in quo suam a citatione Pontificia, ac facta celebrandi Concilii inhibitione appellationem exprimerent, necnon securam in loco tuto, ac neutrius partis studiis addicto conveniendi facultatem assererent. Horum Deputatorum primus in Synodi actis Civis Romanus, artisque Medicæ Doctor, alter vero Placentinus Clericus fuisse dicitur; ambo autem Romam delati, nomine Mediolanensium Cardinalium, qui Pisanam Synodum indixerunt, Papam, ac Purpuratorum Senatum accedunt, & pacem, plenamque submissionem ac obedientiam pollicentur, demum vero legationis suæ seriem exponunt, dicentes: cum Synodus Romam convocari omnino non posset, eoquod accedentium securitati ibidem caveri nequiret, hinc necessitatis vi ab ipsis factum, ut pro restauranda Ecclesiæ disciplina Concilium liberum cogere. Attamen rejectis horum postu-

Q 5

stu-

*Papam deterrent, hanc farfam, hoc est, mimicum ludum. Se tantum ista fovere, ut Pontificis animum aversum attraheret. His subjungit Spondanus ad annum 1511. num. XVIII. Attamen qui sic loquebatur, & rem mimicam esse, ut vere erat, fatebatur, nihilominus eam aliquamdiu ita persecutus est, ut ex animo eidem adhæ-
vere videri voluerit, magno Ecclesiæ scandalo, & summo tituli Christianissimi dedecore.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1511.

At Pis. Con.
pag 74.

Sæcul. XVI. A. C. 1511. stulatis responsum est, nonnisi octo die-
rum inducias, quibus evolutis compare-
re tenerentur, Cardinalibus indulgeri:
denuo vero illis interdicti, ne Synodum
convocent. Cardinales Pontifici refragantes,
Deo potius quam hominibus obtemperandum rati,
Pisano itineri sese accingunt, prius vero apologiam,
cujus mox meminimus, ubique divulgant.

§. XXXVIII.

Secundi Pisani Concilii initium.

*Act. Con.
Pis. p. 79.
& seq.
Paris de
Grass. t. 3.
p. 724.*

Quamvis Synodi indictio ad primam
Septembris diem decreta fuisset, ni-
hilominus nonnisi die Sabbati prima No-
vembris hujus anni Sessionibus datum est
initium. Advenerant Pisas die trigesima
Octobris quatuor Cardinales, nimirum
Bernardinus Carvajalus Sabinensis Epi-
scopus, tit. S. Crucis, & Patriarcha Hierosolymitanus;
Guilielmus Briffonetus, Prænestinus Episcopus,
& Narbonensis Cardinalis; Renatus de Prie, tit. S. Sa-
binæ, Cardinalis Bajocensis, & Albre-
tus Cardinalis tit. S. Nicolai in carcere
Trulliano. Hi quorundam absentium Car-
dinalium mandata deferebant, nimirum,
Philippi de Lucemburgo, Tusculani Epi-
scopi, qui vulgo Cardinalis Cenomanen-
sis dicebatur; Francisci Borgiæ tit. SS.
Nerei & Achillei, Cosentini Cardinalis;
Fride-